

РЕШЕНИЕ

№ 166

гр. Варна , 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на четиринадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

като разглежда докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело № 20213100900358 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

Образувано е по жалба, подадена от Г. ИВ. ГЛ., ЕГН *****, с адрес: ***, ул. „*****” No 17, ет.2, ап.4, срещу Отказ с рег.№ 20210531162516 от 01.06.2021г. на длъжностно лице по регистрация при Агенция по вписванията, постановен по заявление с вх.№ 20210531162516 / 31.05.2021г. за вписване по партидата на дружеството в Търговския регистър на промени в обстоятелствата по отношение на регистрирания клон: заличаване на Г. ИВ. ГЛ. като управител на същия.

В жалбата се навежда оплакване за незаконосъобразност на постановения отказ. Твърди, че в случая била приложима по аналогия именно разпоредбата на чл. 141, ал. 5 от ТЗ, според която прекратяването на правомощията на управителя при дружество с ограничена отговорност настъпвала по волята на последния и с изтичането на срока за предизвестие, при бездействие на търговеца, напусналият управител имал право да поиска вписването на това обстоятелство. По аналогия тази разпоредба следвало да се приложи по отношение на управителя на клон, който бил уведомил дружеството за напускането си и бил поискал да бъде заличен. С оглед автоматичното прекратяване на това правоотношение при изтичане на предвидения срок, то Г.Г. бил изгубил качеството управител на клон още на 11.01.2021 г. След като дружеството било бездействало и не било изпълнило задължението си да заяви за вписване това вече настъпило обстоятелство, което следвало да бъде отразено в Търговския регистър, напусналият управител бил заинтересован и съответно легитимиран да подаде заявление за заличаване, тъй като това обстоятелство засягало както правната сфера на търговеца, така и неговата. Моли се за отмяна на обжалвания отказ и да бъде постановено вписване на исканата промяна.

Агенция по Вписванията представя отговор по жалбата, на основание чл. 25 ал.2, изр. последно по ЗТРЮЛНЦ. Счита подадената жалба за неоснователна, а постановеният от длъжностното лице по регистрацията отказ за правилен и законосъобразен. В настоящия

случай не следвало да се приема, че заявлението изхождало от онравомощено лице, тъй като кръгът на оправомощените лица бил лимитативно определен в разпоредбата на чл. 15 от ЗТРЮЛНЦ, а жалбоподателят не попадал сред тях. Сочи, че според Агенцията не могат да бъдат споделени доводите на жалбоподателя относно разширителното тълкуване на закона във връзка с приложението по аналогия на чл. 141, ал. 5 от ТЗ в хипотезата на напускане на управителя на клон на търговец. Както и длъжностното лице по регистрацията било приело в мотивите си, ТЗ не предвиждал ред управител клон на търговец да бъде заличен в ТРРЮЛНЦ с предизвестие/уведомление. Тази възможност била уредена само по отношение управителите на ООД и на членовете на управителните и надзорни органи на акционерните дружества (чл. 141, ал. 5 и чл. 233, ал. 5 от ТЗ), които разпоредби били неприложими по аналогия в случая, поради което не била налице необходимата легитимация у пълномощника на Г. ИВ. ГЛ. да заяви заличаването му като управител на клон. Обосновава се, че клонът на търговското дружество не бил персонифициран. Той не бил самостоятелен носител на права и задължения и представлявал част от предприятието на търговеца. Налице била подчиненост на клона на главното предприятие, поради което нямал органи на управление, които да формират и извяват волята му. Решението за учредяване на клона се вземало от компетентния дружествен орган по правилата на съответното търговско дружество. Управлението на клона се осъществявало централно, чрез органите на търговското дружество. Осъществяваната от съответния клон стопанска дейност била относително самостоятелна и била съставна част на единната търговска политика, осъществявана, чрез общото ръководство на търговеца. С оглед на това за разлика от управителя на ООД, управителят на клона нямал статут на орган на управление на търговското дружество, а бил негов служител, назначаването му било факултативно и зависело от това дали търговецът при организиране на дейността си щял да приеме, че било удачно да създаде клонове на предприятието. От изложеното следвало, че било налице съществено различие между двете фигури, което не давало възможност да се приложи по аналогия разпоредбата на чл. 141, ал. 5 от ТЗ. Моли за отхвърляне на жалбата и за потвърждаване на постановения отказ. Претендира съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство.

След преценка на представените при регистрацията на заявлението доказателства и въз основа на справка с данните на електронния сайт на Търговския регистър, воден от Агенцията по вписванията, съдът приема за установено **от фактическа и правна страна следното:**

Жалбата е подадена от лице, разполагащо с правен интерес в рамките на законоустановения седемдневен срок от постановяване на отказа - арт.чл.25, ал.1 от ЗТР. Внесена е изискуемата държавна такса, на осн.чл.19 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК. Същата е ДОПУСТИМА, поради което следва да се разгледа по същество.

От извършената служебна проверка по партидата на дружеството се установява, че обжалваният в настоящото производство отказ е постановен по заявление Б2 № 20210531162516 за вписване по партидата на дружеството в Търговския регистър на промени в обстоятелствата по отношение на регистрирания клон: заличаване на Г. ИВ. ГЛ. като управител на същия. Мотивите за постановения отказ са, че заявлението е подадено от неоправомощено лице – адвокат, упълномощен от управителя на клона на търговеца. За разлика от разпоредбата на чл. 141 ал.5, изр. 3 от ТЗ, за управителя на клона не била предвидена подобна възможност.

Видно от служебната проверка по партидата на дружеството е, че като управители на

регистрация клон са вписани лицата Г. ИВ. ГЛ. и И. К. П., които разполагат с права да действат както заедно, така и поотделно.

Видно от приложеното писмено уведомление, Г. ИВ. ГЛ. е уведомил дружеството-принципал, чрез вписания към датата на получаване на уведомлението /11.12.2020г./ управител – И. Н. Х. /вписан като управител на 10.12.2020г./, че желае да бъде освободен като управител на регистрирания клон и да бъдат предприети необходимите действия за вписването на освобождаването. В уведомлението се съдържа предупреждение, че след изтичането на едномесечен срок от датата на уведомлението, Г. сам ще заяви вписване на това обстоятелство.

Спорният въпрос в производството е приложима ли е в случая разпоредбата на чл. 141 ал. 5 от ТЗ, по който съдът намира следното:

Съобразно същата, управителят може да поиска да бъде заличен от търговския регистър с писмено уведомление до дружеството. В срок до един месец след получаване на уведомлението дружеството трябва да заяви за вписване освобождаването му в търговския регистър. Ако дружеството не направи това, управителят може сам да заяви за вписване това обстоятелство, което се вписва, независимо дали на негово място е избрано друго лице.

Действително, че подобна хипотеза не е изрично предвидена по отношение на управителя на клона, но съдът намира, че разпоредбата, в този случай, следва да се приложи по аналогия. При положение, че търговецът в дадения му в уведомлението едномесечен срок, бездействия, то представителят на клона не може да бъде лишен от възможността да заяви сам заличаването си от Търговския регистър, по аргумент от чл. 141 ал.5 от ТЗ и чл. 233 ал.5 от ТЗ. Двете разпоредби предвиждат правата на представителите/ членовете на органите на управление съответно на ООД/ЕООД и АД да упражняват правата си при бездействие на търговеца. Подобно право следва да се предостави и на представителя на клона, въпреки че при уредбата на клоновете в ТЗ няма подобна изрична разпоредба. В този смисъл и съдът не споделя становището на длъжностното лице по регистрацията при АВ – ТР. В случай, че се приеме становището възприето от АВ – ТР, то напусналият представител на клона на търговец ще търпи неблагоприятни последици в резултат от недобросъвестното поведение на самия търговец, без да разполага с възможност да защити интересите си, като подаде заявление за заличаването си. / в този смисъл Решение № 1171 от 06.08.2020 г. по т. д. № 1279 / 2020 г. на ТО VI-2 състав на Софийски градски съд; Решение № 1251 от 29.07.2015 г. по т. д. № 4454/2015 г. на Софийски градски съд; Решение № 512 от 13.03.2013 г. по т. д. № 730 / 2013 г. на ТО VI-3 състав на Софийски градски съд/.

С оглед на горното и съдът приема, че прекратяването на правоотношението между клона и представителя му настъпва по волята на представителя и с факта на изтичане на срока на уведомлението или от този момент - 12.01.2021 г., представителят губи качеството си на такъв. След като търговецът бездействия и не изпълнява задължението си да заяви за вписване това вече настъпило обстоятелство, което следва да бъде отразено в Търговския регистър, напусналият представител е заинтересован и съответно легитимиран да подаде заявление за заличаването му, тъй като това обстоятелство засяга както правната сфера на търговеца, така и неговата.

Предвид изложеното и съдът намира, че постановеният отказ е неправилен и незаконосъобразен, поради което и на основание чл. 25 ЗТР,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ с рег.№ 20210531162516 от 01.06.2021г. на длъжностно лице по регистрация при Агенция по вписванията, постановен по заявление с вх.№ 20210531162516 от 31.05.2021г. за вписване по partidата на дружеството „Трансбалкан Груп“ ЕООД, ЕИК 115810888 в Търговския регистър на промени в обстоятелствата по отношение на регистрирания клон: заличаване на Г. ИВ. ГЛ. като управител на клона.

УКАЗВА на Агенцията по вписванията да извърши заявеното вписване на заличаване на Г. ИВ. ГЛ., ЕГН ***** като управител на клона на дружеството „Трансбалкан Груп“ ЕООД, ЕИК 115810888, по заявление с вх.№ 20210531162516.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд в седемдневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на жалбоподателя и на Агенция по Вписванията.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____